

KGBéla megússza a kémügyet, pedig gyanúsabb, mint valaha
Történetek a magyarországi orosz befolyásról, I. rész: titkosszolgálatok
kgbela

Panyi Szabolcs

2017.10.05. 10:58

- **A kémkedéssel vádolt jobbikos EP-képviselő, Kovács Béla történetén keresztül lehet a legpontosabban bemutatni a magyarországi orosz befolyás bonyolult természetét. Összefoglaltuk az előzményeket.**
- **Ismét megszólalt Katrein Ferenc volt kémelhárító, műveleti igazgató, aki szerint Kovács a kémkedés hierarchiájában egy magasabb szintet foglalhatott el.**
- **Kiderítettük, Kovács hiába állítja, hogy orosz kereskedelmi cégekhez volt köze a '90-es években, orosz adatbázisokban ennek nincs nyoma. Így azt sem tudni, honnan származik a pénz, amit a Jobbiknak adott.**
- **De más is támogatót anyagilag: Györkös István családját. A GRU hírszerzőivel gyakorlatozó idős neonáci felesége Kovácsék otthonában végzett házimunkát.**
- **A Kovács elleni nyomozást azonban politikai szintről leállították, az Alkotmányvédelmi Hivatal befejezetlenül zárta le az ügyet. Emiatt nem volt tettenérés sem, Kovács pedig megúszhatja a börtönt.**
- **Nem igaz viszont, hogy a magyar elhárítás ölbe tett kézzel ülne. Nem hivatalosan, de 2013 és 2015 között „csendesesen” mégiscsak kitiltottak hazánkból orosz diplomatákat.**
- **Az írás angol változata a VSquare.org V4-es oknyomozó újságírói portálon olvasható.**

Megbotránkozás és döbbenet – az Alkotmányvédelmi Hivatal (AH) tapasztalt kémelhárítói közül jó néhányan ezt érezhették 2014 áprilisában. Saját szakmai meggyőződésükkel szembenelve szüntettek meg egy még folyamatban lévő nyomozást, majd rögtön büntetőeljárást kezdeményeztek egy kevésbé ismert szélsőjobboldali politikus ellen. A vád meglehetősen súlyos volt: kémkedés az Európai Unió intézményei ellen egy harmadik ország megbízásából.

Az AH biztonsági tisztjei kényelmetlen helyzetbe kerültek. De nem azért, mert ne lettek volna teljes mértékben meggyőződve arról, hogy Kovács Béla, az Európai Parlament hírhedten oroszbarát tagja – akit saját elvtársai is csak KGBélának neveztek – törvényt sértve orosz hírszerzőkkel érintkezett. Hanem mert biztosra akartak menni, nehogy Kovács el tudjon menekülni az igazságszolgáltatás elől, és hogy kapcsolati hálójának egészére fény derüljön. Miközben a politika beavatkozott a nyomozásba, az AH biztonsági tisztjei tudták, hogy a munkájuk még befejezetlen.

Kovács Béla történetén keresztül lehet talán a legpontosabban bemutatni a magyarországi orosz befolyás bonyolult természetét. Hogy megértsük, mi és miért történt Kováccsal, röviden meg kell néznünk Magyarország politikai térképét.

„Minden idők legsúlyosabb korrupciós botránya”

Szemben az összes többi európai uniós tagállammal, Magyarországon a hatalom megszerzéséért küzdő mindkét legerősebb párt, a Fidesz és a Jobbik is oroszbarát, csakhogy nagyon másképp. Fontos különbség, hogy míg az Orbán-kormány főként gazdasági és geopolitikai megfontolásból került közeli viszonyba Moszkvával, ami Orbán Viktor személyes döntése volt, addig a Jobbikkal szemben az a vád, hogy az orosz titkosszolgálatok beszivárogtak a pártba, sőt részben át is vették felette a hatalmat. A Fidesz megpróbálta ugyan feszegetni a határokat, de az Európai Néppárt lojális tagjaként sosem mentek szembe az európai fősodorról az EU Oroszország-politikájának legfontosabb kérdéseiben. Eközben a Jobbik számos képviselője elismerte a Krím félsziget illegális bekebelezését is, ez pedig olyasmi, ami Orbántól elképzelhetetlen lenne.

Azt is fontos megjegyezni, hogy Oroszországnak a magyar uralkodó elitek feletti politikai és gazdasági befolyása szinte egy adottság, politikai törésvonalaktól függetlenül létező állapot. Az előző, 2002 és 2009 közötti szocialista-liberális magyar kormány az orosz energiaimperializmus megbízható szövetségese volt a régióban, hűségesen támogatta a Gazprom terjeszkedését. Tíz évvel ezelőtt azonban még a Fidesz és a Jobbik is szenvedélyesen antikommunista és határozottan oroszellenes párt volt – részben azért is, mert mindent tagadtak, amit a posztkommunista MSZP képviselt. Arra majd máskor térünk ki, hogy Orbán miért váltott táborot – ennek motivációi részben máig nem világosak. De a Jobbik esetében biztosan tudjuk, hogy Kovács Béla játszott kulcsszerepet abban, hogy a párt átállt Moszkva oldalára.

Kovács, ez a múlt nélküli figura – jobban mondva túl sok különböző múlttal rendelkező alak – a kétezres évek közepén tűnt fel a semmiből. Legalább több millió forinttal sietett az akkor épp nehéz helyzetben lévő párt segítségére magánadományozóként, valamint hasonló gondolkodású szélsőjobboldali politikusokból álló régiós hálózatát is felajánlotta a Jobbiknak.

De vajon hogyan szerezhette a vagyonát? Kovács Béla korábban több helyen is azt állította, hogy a megelőző évtizedet Oroszországban töltötte, ahol 1988 és 2003 között különböző kereskedelmi cégek vezetésében dolgozott. Megpróbáltuk ellenőrizni az állítását, és átkutattuk a helyi orosz cégjegyzékeket, amihez többek közt az egyik legátfogóbb rendszert, a Spark-Interfax komplex adatbázisát is felhasználtuk. Minden formában rákerestünk Kovács Béla nevére, hátha elgépeték, esetleg máshogyan írták át cirill betűsre, sőt még Kovács feleségének a nevét is megnéztük. Kiderült, semmilyen nyoma nincs annak az oroszországi cégadatbázisokban, hogy akár Kovács Bélának, akár orosz feleségének lettek volna oroszországi cégei, vagy lennének olyan cégek, amelyekben vezető beosztásban dolgozott volna a politikus.

„Mivel a Jobbiknak nem voltak kérdésére vonatkozó információi, ilyen jellegű adatokat tagjainkról nem gyűjtünk, így a kérdések megválaszolása érdekében Kovács Bélához fordultunk. Képviselő úr közölte, hogy nem volt tulajdonos oroszországi illetőségű vállalkozásokban, pénzügyi vezetőként dolgozott ott. Az érintett cégek már rég megszűntek” – reagált Pál Gábor, a Jobbik sajtófőnöke a megkeresésünkre. A Jobbik szóvivője nem árulta el, hogy melyek voltak az említett cégek.

A Spark-Interfax rendszerével az oroszországi újságok archívumát is végigkutatottuk évtizedekre visszamenőleg, de egyetlen cikket sem találtunk, ami Kovácsot bármilyen cég pénzügyi vagy más vezetőjeként említette volna. Ehhez hasonlóan a különböző orosz

bíróságok és hivatalok (mint például az adóhatóság vagy a statisztikai hivatal) archívumában sem bukkantunk rá semmilyen dokumentumra, ami Kovács Bélát orosz cégekkel hozná összefüggésbe.

Ez pedig azt jelenti, hogy továbbra is rejtély marad annak a pénznek az eredete, amit Kovács az évek során a Jobbiknak adományozott. A Fidesz politikusainak vádja szerint ugyanakkor a Jobbik népszerűségének emelkedését – a 2006-os 3 százalékról a 2014-es választáson elért 20 százalékra – orosz szereplőkhöz kötődő illegális párttámogatásnak köszönheti. Hollik István Fidesz–KDNP-s parlamenti képviselő egy korábbi sajtótájékoztatón azt mondta, „az európai, a magyar és az amerikai hatóságok gyanúja is az, hogy (Kovács) az oroszoknak kémkedett és pénzt szállíthatott a Jobbiknak”, Kovács ügyét pedig „minden idők legsúlyosabb korrupciós botrányának” nevezte.

De Orbán Viktor még konkrétan fogalmazott. 2016 elején a miniszterelnöknek volt egy olyan felszólalása a parlamentben, amikor azt javasolta a Jobbiknak: „Nézzék meg, hogy a Kovács Béla fiktív számláin talált pénz vajon a Jobbik pénze volt-e.” Noha mindkét párt szoros kapcsolatokat tartana fenn Vlagyimir Putyin rezsimjével, a Fidesznek a Jobbik elleni hasonló támadásai mutatják, hogy ettől még a belpolitikában egyáltalán nincsenek közös nevezőn.

Amikor 2005-ben először kopogtatott a Jobbik ajtaján, Kovács nem volt teljesen őszinte a szomszédos országokbeli úgynevezett befolyásos barátaival kapcsolatban sem. Mivel tudta, hogy a magyar nacionalisták hagyományosan ellenségesek Oroszországgal szemben, Kovács bölcsen inkább a lengyel politikai kapcsolataival vágott fel és házalt. És mivel Kovács Béla hozta, amit megígért, hamarosan komoly befolyása lett a Jobbik külpolitikájának alakítására. Az egyetlen gond Kovács legfőbb lengyel szövetségeseivel csupán annyi volt, hogy Mateusz Piskorski – mert ez a marginális, Kreml-barát lengyel politikus volt az egyetlen valódi kapcsolata Kovácsnak – tíz évvel később Oroszországnak való kémkedés vádjával börtönbe került. És a mai napig ott van.

„Most már nekem is lenne mit kérdeznem a feleségemtől”

Ellentétben Piskorskival, és annak ellenére, hogy hivatalosan is megvádolták, Kovácsot sosem tartóztatták le, és egy napot nem töltött börtönben. Aminek megvan az oka. A Kovács-ügyet jól ismerő forrásoktól – akik csak név nélkül voltak hajlandóak beszélni – megtudtuk, hogy 2014 tavaszán a magyar kémelhárítók még a nyomozás kellős közepén voltak, és folytatni akarták a bizonyítékgyűjtést. Ha hagyták volna őket befejezni a munkájukat, Kovácsot talán tetten érhetik egy konspirált találkozón, és akár ott a helyszínen le is tartóztathatták volna. Ez pedig orosz diplomaták kitiltását is eredményezhette volna Magyarországról, ahogy ez a környező országokban is történt hasonló esetekben. Ez lett volna a normális ügymenet.

Csak hogy forrásaink szerint az AH messze volt még a nyomozás befejezésétől, amikor magas politikai szintről utasították őket, hogy zárják le az ügyet, és adják át az ügyészségnek.

Az elképedés csak fokozódott, amikor pár héttel később az akkor még kormánypárti Magyar Nemzet az AH korábbi titkos nyomozásának számos eredményét nyilvánosságra hozta. A

legtöbb országhoz hasonlóan a folyamatban lévő kémelhárítási műveletek részletei Magyarországon sem szivárognak ki a sajtóba, hiszen államtitoknak minősülnek. De ha az AH lezár egy kémelhárítási nyomozást, és azt átveszi tőlük az ügyészség, bizonyos esetekben az államtitok minősítést is megszüntetik. Az ügyészségtől származó dokumentumok pedig gyakran szivárognak ki a médiába, ám csak akkor, ha az egy ellenzéki párt vagy politikus számára lehet kellemetlen.

Nincs mit csodálkozni azon, hogy a szóban forgó szivárogtatásra mindössze egy héttel a 2014-es európai parlamenti választás előtt került sor, ahol a Fidesz fő kihívója a Jobbik volt. A Magyar Nemzet-csoport egyik vezérigazgató-helyettese, Tarr Péter később nyilvánosan elismerte, hogy azokban az időkben fideszes pártemberek határozták meg a tartalmat, utasításokat adtak a szerkesztőknek és újságíróknak, hogy milyen sztorikkal foglalkozzanak, és hogyan időzítsék azokat.

A 2014 májusában a magyar kormány nyilvánvaló jóváhagyásával kiszivárogtatott részletek a következők voltak: Kovács konspiráltan találkozgatott orosz diplomatákkal, szinte havonta utazott Moszkvába, felesége, Svetlana Isztosina pedig a KGB ügynökeként dolgozott. És a szivárogtatásban a legsúlyosabb, hogy mindez igaz is volt. Pár hónappal később Dezső András kollégám egy remek oknyomozó cikket közölt Kovács orosz kapcsolatairól, számos fontos új információval. Ezek pedig mind azt támasztották alá, hogy az AH-t igenis hagyni kellett volna, hogy elkapják Kovácsot, aki ellen a vádak több mint megalapozottnak tűntek.

A cikkből kiderült, hogy bár magyar nevelőszülők nevelték fel, Kovács valójában egy szovjetorosz katonatiszt fia, ezt az információt azonban évtizedekig titokban tartották. Nevelőapja azt állította, hogy miután a Szovjetunióban való tartózkodása során felfedhették előtte származását, a fiatal Kovács személyisége teljesen megváltozott. Az is kiderült, hogy Svetlana, Kovács titokzatos orosz felesége még legalább két férfival kötött házasságot a nyolcvanas években, egy japán atomtudóssal és egy osztrák bűnözővel. Az utóbbi házasság lehetővé tette Svetlanának, hogy szovjet helyett osztrák útlevéllel utazhasson a világban, és a KGB-nek „postásként” dolgozhasson. Azt a tényt, hogy a nő a Szovjetunió titkosszolgálatának dolgozott, Kovács nevelőapja is megerősítette. Elválni és újraházasodni már a nyolcvanas években is elfogadott volt társadalmilag, de Svetlana többes házasságban élt, három férje volt egyszerre. Amikor Kovácsot szembesítették ezzel az információval, úgy reagált, hogy „most már nekem is lenne mit kérdezni a feleségemtől”.

„Ilyen családi háttérrel erős orosz identitása lehet, ami természetes” – mondta Kovácsról Katrein Ferenc, az AH volt magas beosztású kémelhárítója. Katrein 2000 és 2013 között szolgált biztonsági tisztként, és még jóval Kovács Béla botrányának kirobbanása előtt otthagyta a szolgálatot. Katrein 2017 elején vált ismertté, amikor arccal-névvel vállalva adott interjút az Indexnek, melynek során részletesen beszélt a magyarországi orosz titkosszolgálati törekvésekről.

„Bár nem ismerem ilyen mélységig a konkrét ügyet, de ha csak a brüsszeli munkahelyét, fontos beosztását és nemzetközi feladatrendszerét tekintjük, akkor nem egy szimpla ügynök képe bontakozik ki” – folytatta Katrein, aki szerint Kovács háttere alapján sokkal magasabb pozíciók is szóba kerülhetnek a titkosszolgálati hierarchiában. Ennek alátámasztására pedig van néhány új információnk, amit bemutatunk.

„Sosem találkoztam Kovács Bélával”

Kovács alapító elnöke az AENM-nek, azaz az Európai Nemzeti Mozgalmak Szövetségének, ami az európai szélsőjobboldali és ultranacionalista pártok ernyőszervezeteként jött létre 2009-ben. Az eredeti alapítótagok a magyar Jobbik, a francia Nemzeti Front, az olasz Háromszínű Láng, a svéd Nemzeti Demokraták és a belga Nemzeti Front, azonban a franciák kiléptek, miután Marine Le Pen átvette a párt vezetését 2011-ben. Az előző, 2014-es parlamenti választásokat követően az AENM-nek nyolc képviselője lett Brüsszelben.

De a szélsőjobboldali mozgalmakat kutató Anton Shekovtsov egy 2012-es, az akkori AENM-elnök Bruno Gollnisch által írt blogbejegyzést is idéz, amely egyéni AENM-tagokat is felsorol: többek közt a francia Marine Le Pen és a lengyel Bartosz Jozef Kownackit, aki jelenleg a Jog és Igazságosság-kormány alatt épp a védelmi minisztérium államtitkáraként szolgál.

Kovács az évek során vagy elnöke, vagy kincstárnoka volt a szervezetnek, amely időközben olyan új formációkkal bővült, mint Nick Griffin Brit Nemzeti Pártja. Egy, az Index által még 2014-ben megszerzett, titokban rögzített hangfelvételen Sípos László, a Jobbik EP-képviselőjelöltje arról beszél, hogy „szerintem a Griffin azt várja tőlem, hogy segítek neki lopni”, majd indulatosan panaszkodik az AENM hiányos könyvelésére. Sípóstól az akkori kincstárnok, Kovács Béla kért segítséget. „Ha ezt a való életben egy cégnél vizsgálnák, akkor már rég azt mondanák, hogy finito” – folytatja Sípos a felvételen. A szervezet évi 200-450 ezer eurós büdzsével dolgozott, amit főként kutatásokra, kampányokra és drága konferenciázásokra költöttek, mindez a pénzeket biztosító Európai Parlament által közzétett adatokból derült ki.

Tevékenységei alapján Kovácsról az lehetett a kezdeti benyomásunk, hogy ő egy mérsékelt bürokrata, akit a nemzetközi szélsőjobboldali hálózatok szervezése inkább egy intellektuálisabb szinten érdekel. Úgy tűnt, hogy az öltönyös politikusnak nincs kapcsolata erőszakos félkatonai szervezetekkel – csakhogy a nyomozásunk végén nagyon más következtetésre jutottunk.

2016 októberében a Nemzeti Nyomozó Iroda (NNI) rendőrei illegálisan tartott fegyverek miatt át akarták kutatni Györkös István, a Magyar Nemzeti Arcvonal (MNA) szélsőjobboldali félkatonai szervezet vezetőjének házáat. Amikor a nyomozók megjelentek a háznál, tűzharc alakult ki, és a 76 éves férfi egy gépkarabéllyal adott le lövéseket. A lövöldözésben meghalt egy rendőrtiszt, noha a mai napig nem egyértelmű, hogy Györkös fegyvere vagy baráti tűz végzett-e vele. Fontos megjegyezni, hogy a lövedékeken nem találtak DNS-t, ami teljesen szokatlan. Györkös ügyvédje szerint nincs egyértelmű bizonyíték arra, hogy ügyfele lenne a gyilkos.

Ahogy Dezső Andrással írt cikkünkben feltártuk, az orosz katonai hírszerzés (GRU) tagjai kapcsolatban álltak Györkössel és csoportjával, katonai kiképzést tartottak számukra. A GRU tisztjei, akik diplomatafedésben a budapesti orosz nagykövetségen dolgoztak, részt vettek az MNA airsoft és játék fegyverekkel megrendezett katonai gyakorlatain. A harci játékok 2010 és 2012 között voltak a legintenzívebbek a történetet később szintén feldolgozó New York Times szerint.

Az orosz hírszerzőtisztok gyakori vendégek voltak Győrkösnél, évente ötször is leutaztak a nyugat-magyarországi Bőnybe, hogy a csoportjával találkozzanak. A GRU ezenfelül átvette az uralmat Hídfő nevű, eredetileg Győrköstől indított magyar nyelvű neonáci weboldal felett, majd a szélsőjobboldali tartalmaktól megszabadítva Kreml-propagandával töltötték meg. Minderről a magyar elhárítószervek pontosan tudtak, és meg is erősítették értesülésünket a parlament nemzetbiztonsági bizottságának zárt ülésén.

Most azonban két független biztonsági forrásból sikerült megerősítenünk, hogy Győrköst nem csupán a GRU-val, de Kovács Bélával is kapcsolatba került. Tudomásunk szerint kettejük családja a 2010-es évek elején közeli viszonyban állt egymással, ez a kapcsolat viszont később ismeretlen okokból megszakadt. Kovács és neje, Szeptelana olyannyira jól ismerte a Győrköst családot, hogy egy időben a neonáci vezető feleségét házimunkák elvégzésére is alkalmazták. Ilyen módon Kovács és Isztosina anyagi támogatást nyújtott a küszködő idős házaspárnak. Ebből pedig az következik, hogy Kovács és a KGB-ügynök Isztosina annyira megbízhatónak ítélték Győrköst és feleségét, hogy az asszonyt beengedték a házukba egy olyan munka elvégzésére, ami hagyományosan nagyfokú bizalmat feltételez.

Miután Kovács Bélát nem sikerült elérnünk, hogy megszólaltassuk, ügyvédjét, Szikinger Istvánt kérdeztük ügyfele Győrköshöz fűződő viszonyáról. A következő választ kaptunk: „Én nem ismerem Kovács Béla életét és kapcsolatait sem. Az ügygel foglalkozom, ott pedig semmi ilyesmi nem merült fel, ez biztos.” Mivel Győrköst továbbra is előzetes letartóztatásban van, őt is ügyvédjén keresztül kérdeztük meg a feltételezett kapcsolatról. Az ügyvéd, Takács Zoltán a következő emailt írta: „Beszéltem az ügyfelemmel a témáról. Értetlenül állt a dolog előtt. Nem ismeri Kovács urat, soha nem is találkoztak. A felesége sem takarított, illetve egyéb tevékenységet sem végzett a részükre”.

Győrköst tagadásának ellentmondva azonban két jól informált forrásunk is – az egyik kémelhárítási, a másik extrémizmus elleni területen rendelkezik szakértelemmel – megerősítette, hogy az idős férfi valóban kapcsolatban állt Kovács Bélával. Noha ez az első napvilágra került direkt összefüggés a Jobbik politikusa és a neonáci vezető között, akiknél mindkettejük esetében megvan a kapcsolódás az orosz titkosszolgálatokhoz, mégsem tűnik valószínűnek, hogy az idős Győrköst teljes mértékben tisztában lett volna Kovács és Isztosina háttérével. Ugyancsak nincs arra vonatkozó információnk, hogy Kovács részt vett volna a GRU-val közös katonai gyakorlatok szervezésében, vagy hogy bármi köze lett volna az MNA erőszakos tevékenységeihez. De a két személy közötti kapcsolat akkor is létezett.

Ugyancsak fontos: amikor azt próbáljuk beazonosítani, hogy – ha igazak a vádak – Kovács melyik orosz titkosszolgálatnak dolgozhat, akkor ne hangsúlyozzuk túl sem a politikus és a GRU-hoz kötődő MNA kapcsolatát, sem vér szerinti apjának katonai háttérét. Az Európai Unió központjában végzett tevékenységei továbbra is erősen arra utalnak, hogy Kovács nem a GRU-nak vagy az FSZB-nek, hanem Oroszország Külső Hírszerző Szolgálatának, az SZVR-nek dolgozhat.

„Ez már nem egy kémügy”

A volt kémelhárítótiszt, Katrein Ferenc úgy gondolja, Kovács Béla mindezek ellenére megúszhatja az ügyet. „A Kovács-ügy már nem egy kémügy. Azóta nem az véleményem szerint, mióta a feldolgozó munkát átfordították nyílt eljárásba. Nem történtek meg az ilyenkor szükséges őrizetbe vételek és azonnalos nyomozati cselekmények, mint a házkutatások és irat/dokumentum-lefoglalások. Senkit nem értek tetten. Sőt, ahogy a híreket követtem, azóta is minden érintett – feltételezett ügynök, hírszerző, együttműködő stb. – szabadlábban van, és rengeteg idejük volt eltüntetni a nyomokat. Emiatt nem nagyon látom magam előtt, ahogy Kovács Bélát kémkedés miatt börtönre ítélik – nyilatkozta nekünk Katrein.

De félrevezető lenne azt gondolni, hogy 2014-ben a Kovács elleni titkosszolgálati nyomozást pusztán azért zárták volna rövidre, mert a kormány lépéselőnyhöz akart jutni egy mérsékeltlen fontos választás előtt. Azzal, hogy Kovácsot futni hagyták, Moszkvának is barátságos gesztust tettek. A lépés egyúttal menekülőutat is kínált az egyre oroszbarátabb Orbán-kormány számára, hogy elkerüljenek egy potenciálisan károkat okozó konfliktust a Kremellel. Szijjártó Péter, a 2014 vége óta szolgáló külügyminiszter egy korábbi interjúk során azt állította, a KGBéla-ügyet a hivatali ideje alatt itt lévő két orosz nagykövet közül egyikkel sem vitatták meg. A miniszter továbbá azt állította, hivatalba lépése óta egyetlen diplomatafedésben lévő orosz hírszerzőt sem utasítottak ki hivatalosan Magyarországról, és hozzátette, hogy tudomása szerint a megelőző években sem került sor hasonló intézkedésre.

De a kép ennél sokkal összetettebb, ha lemegyünk a diplomáciai szint alá. Amit Szijjártó ugyanis nem mondott el nekünk – az ő felügyelete alá nem tartoznak titkosszolgálatok, és korlátozott információk állhatnak rendelkezésére –, hogy úgynevezett csendes kiutasításokra (amikor nem hivatalosan kérnek meg egy nagykövetséget, hogy vonja ki valamelyik kémkedésen kapott beosztottját) igenis sor került, amit egy jól informált biztonsági szakértő és a parlament nemzetbiztonsági bizottságának egyik tagja is megerősített. A bizottság tagja azt is hozzátette, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat (KNBSZ) zárt ajtók mögötti prezentációi „rendkívül meggyőzőek” voltak, és azt mutatták, hogy a katonai elhárítás „rendesen végzi a munkáját”. Például azt, hogy GRU és Győrökös szélsőjobboldali félkatonai szervezete együttműködött, szintén a katonai titkosszolgálatnak kellett felderítenie és dokumentálnia, amit kifogástalanul végre is hajtottak.

Úgy tudjuk, hogy az orosz diplomaták csendes kiutasítására 2013 és 2015 között került sor, és valószínűleg a GRU magyarországi tevékenységével állhatott összefüggésben. A magyar kormánynak az orosz hírszerzői aktivitással szemben mutatott kétarcúsága zavarra és bizonytalanságra utal, sőt talán belső küzdelmekre is a különböző kormányzati szintek, illetve a kémelhárítással foglalkozó szervek között.

Azt is megtudtuk egy, a Kovács-ügy nyomozását ismerő, anonimitást kérő forrástól, hogy azt a vezető beosztású tisztet, aki a Kovács elleni nyomozást felügyelte 2014-ig, később elmozdították a pozíciójából. A tisztet egy teljesen más területre és részleghez helyezték át, melynek semmi köze nincs az orosz kémek elhárításához. Bár forrásunk ezt a „szakértelem elpazarlásának” minősítette, az áthelyezés okára nem kaptunk magyarázatot, ahogy azt sem tudtuk megerősíteni, hogy ennek köze lett volna az említett vezető beosztású tiszt munkájához a Kovács-ügyben.

KGBéla történetének még nincs vége

Kovács Béla ügye a mai napig nem oldódott meg, még a bírósági tárgyalások sem kezdődtek el. Ráadásul továbbra is az Európai Parlament képviselője, hozzáféréssel rendelkezik annak minden létesítményéhez, így akármi is az ő küldetése, azt nyugodtan folytatathatja. Idén nyáron a kormány propagandaújságja, a Magyar Idők azzal vádolta meg, hogy el akar szökni az igazságszolgáltatás elől, és az orosz irányítás alatt lévő Abháziában bujkál.

Kovács azzal cáfolta a vádakat, hogy a Facebookra fotókat töltött fel, melyeken ő maga látható az Európai Parlament épülete előtt, amint egy német bulvárlap legfrissebb számát olvassa. Az egyetlen ok, amiért a magyar kormánypárti média ismét felkapta Kovács történetét, a közelgő parlamenti választás, ahol a Fidesz fő kihívója a Jobbik lesz, a párt, melyhez KGBéla is tartozik. Ugyanis Vona Gábor pártelnök továbbra sem hajlandó Kovácsot megfosztani párttagságától.

A cikkben közreműködött Dezső András, aki Kovács Béla orosz cégekkel kapcsolatos aktivitását kutatta. A cikk egy, a visegrádi régió oknyomozó újságíróinak együttműködését elősegítő projekt (VSquare.org) keretében íródott, és egy többrészes sorozat nyitódarabja, a magyar változatot a jóváhagyásukkal közöljük. A projektet a Fundacja Reporterów lengyel oknyomozó központ koordinálja, támogatója a National Endowment for Democracy amerikai non-profit szervezet.